

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 70

Tilleggsspørsmålnr.

Emne: Fra robåt til båt.

Fylke: Trøndelag

Herad: Kraksund

Bygdelag: - - -

Oppskr. av: Georg Johansen

Gard: Kaa.

(adresse): Kraksund

G.nr. Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Devis.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Norske hovedmann. bl. a Karl Svendsen f 245 - 1870.

- SVAR
1. Dei brukt finborring, oltring, ~~sekning~~^(kjeks), farring, og spissbål: Typu.
 Finborring: Beskriving 5 man + skærting
 Oltring: - - - 4 - + 0%
 Sekning: - - - 3 - ~~sekning~~
 Farring ^(kjeks): 2 -
 Spissbål: - - 1 - 2 man.
 2. Burnning.
 1. Finborring: hovedmann, bakromsmann
 2 framrosbær, halskar, + skærtinge
 2. Oltring: hovedmann, bakromsmann, framrosbær
 Halskar + skærtinge.
 3. Sekning, hovedmann, framrosbær, halskar
~~+ skærtinge~~.
 4. Norrlandsbål, hovedmann og halskar.
 5. farring ^(kjeks) hovedmann, bakromsmann, halskar.
 6. Spissbål: 1 - 2 man. Stora spissbål
 2 - 3 man.
- Bålspar Finborring 15%, oltring 10%
 sekning 8%, Farring 5%, jorring ingm
 bålspar.
- Dei brukte mest råset i år 1890 kunne
 man av og til se snesib. Etta 1900 åra var
 bæn bruk blitt snesib.

Beskrivning av bruk

Spidsmannen bestemte hvor bråbes skjærtid sattes. Han hjalpde alle mærene, del vid si at han tok et øreke på fjell fra 2 sider, slik at han snart kunne finne stedet hvor bråket var satt. En liten fortelling

En mann fra København i Salten kom her opp for å bygge et bo. Han var vel og saltet bråket. Dagen etter kom han skjærtid trekke bråket, da han det ikke igjen. Han komme ikke da med. Til å selje garnbruk var det do mumm, idet hundemann og halskar hadde nok med å holde båtm og ro ut bråket. Til å selje brinkbruk var det nok med en mumm.

Til å trekke bruk, måtte de somme helle båtm på plass, men resden trakk bråket og tok av fisk, greide garnbruket til mye bedring.

En stor del kom til et fiskevar leide de vorbu. De fleste store båter hadde båthus alle, men disse bråkta kom til resen og ja seg litt omal når de var beskjæftiget med bråket og fisket på gjennom.

Noen skolgang var det ikke, for guller fra 13 år og oppover var henvist til å drue fiske, og ble da oplast i praktisk arkið (Skarving)

Partier. Var lag, balsparet og bråksparet var brukt fra det oppfiskede kvantum delf likt. Skarvingen fisk $\frac{1}{2}$ part + kost.

De som ikke hadde bråk belalte $\frac{1}{3}$ av laddene. Den brakkles også mat. Det dragnet edde fisk og sild. Symkhol for sin.

Dragnolm kumme var apel 150 farver, 20 fum typ for bråkkles fyrbering og store albringer. Disse var brennende med 10 a 12 mumm. 2 salte molen og resden rodder ut moten. Når den

Den fjerde som fekk vissall motor i sin sjøile var handelsmann Buch, Kristiansund ca år 1910. denne var brukt til hjel av fekk, levering av varer og fiskesekap.

Tri 1911. fekk den Mathisen, Nærøyfjord.. vissall motor i sin fiskeskjøile ca 50 høl m/s. Brødrene. Samme år fekk m/s. "Tri" 45 høl tilhørende Terad Myrland

År 1912 fekk m/s. "Tri" 50 høl vissall motor tilhørende Karl Svendsen. Samme år handelsmann Ole Nilsen eier av m/s. "Lia" Nordlys Høfsl. brukte til fiskekjøp og frakt.

År 1913 fekk m/s. Brødrene av Kværsnes ca 40 høl og i 1914 m/s. "Lislyp" 40 høl vissall motor. eid av brodrene Fredrikson og brodrene Nilsen. Den var da et par år i Sildsundet. Senere kom flere til m/s. Falman: fekk. Johanna Olsens fekk motor ca 1912.

Det var brukt den fjerde høl. Gru og Alpha motoren. Bolinder ble senere skiftek inn i samme ledd. Det dide seg om motor på 12-30 h.k

Sannsynlig var banefiske og byst-fiske med linne og garn. Fjakkjerringfiske var også bruket for leverens skyld.

Alle var fodd i Eggda; i gjennoskap til motoren ser det ut til at de fekk vid innstallasjon, idet flere sørja hadde motoren. Sa viss jeg vel kje den hjelpt direkte fra fabrikken. Den var fæste agmtu: Fornøyselsk., og dermed var ikke det foretak innstallasjon, teknisk reparasjon.

Sannsynlig kom sine fekkar til midtgår av maskin for egen penge med nærlåne da en bank i Karmøyna var ikke i den siste bygningen al den kunne hjelpe.

Før motoren del var løn m for banefiske.

Det var man brøs i flere tilfeller om de seg sammen og kjøpte motos. De fleste var seil et par år før motos var satt inn. De hadde seil som nödviget så fremt motorslapp. Det brukes fokker og mesang for å holde båten mer stabilt.

Så vel jeg har hittil vært alle delsmed med maskinidrett. Det første år var det endel som mente den skremme fisken. Men så dukket det opp et par gråte år, så meringen fadet bort.

Her var således her fred og ro, og all gitt en godlig ferie seg.

Når ukensarm var der ikke

Det ønsket som er å si at de fysiske motoren som kom, Gru og Alpha var bråkende av seg. Det ble disse motorens utsikt til Bolindø ble innslab. Senere kom diesel men ble mest nytta i mye båter, da de ristnok var kostbare i denne tiden.

Når forandringen med hensyn til mannskapet var der ikke. De ble som oftest 6-8 mann. Det var selvfallig hovedmann og maskinist, fusk, men et mannskap som var fusk, kunne også måtte alle være litt maskinkyndig, og dette ble som oftest ved selvtapting. Det kunne av og til være situasjoner, hvor eldri fiskere så seg nöll til å la yngre folk ta kommandoen, men dette var svært sjeldent.

Senere kom dørryer til. En stod skjøile kunne ha opptil 5 dørryer, ellers var disse etter båtens størrelse. Det andre gang ble disse høist på døkkene sine oppi den øvre. Kom de på fiskefellelet ble alle dørrygene satt på sammen og 2 man i hver dørregj fisket enken med jekte eller båte og garn. Nå foregår alt fra skjøile

var sall, ektemann kinner og store barn i den ble kalt dillands, der fulgt med 3. et smabåler som holdt leknen opp og holdt opp nøm hvis den hadde sall seg fast. Den som dakk opslit 30000 skr. sei med en slik nøl.

Ved den øii å se bli bikk dakk, og da var det å hoppe i båtm og ro. Man kunne da ro opslit i mill. på spreng. Mange kunne en rekke å få nøm ut, men de fleste gange kom en fersent. Alle som var med fikk lakk, kinner og barn halv lakk. Nøspardm var 15%, landslakk 3%. Balslakk var 5%, men de fleste gong ikke.

Synekneset.

Denne var firekantet med fire lange armer. Den måtte vese 4 båter, hvor 2 a 3 mann.

Hå man et seiflak, ble nøm raddet i rettsvings og børk på bånden. Når seiflaget (Seivøa) kom mill på nøm var det lit å hekke på alle 4 kantene og da den imm i båten. Mange gonge fikk en intet, men det kunne også lykkes. Nøspardm var her $\frac{1}{2}$ manns lakk. Forvrig var lakket samme for alle, balsparel var der ikke.

Skæringen. Ved den som måtte bøke i var alt mulig overrom. Han hadde som før nærmest $\frac{1}{2}$ manns lakk + kost.

Hvidernamn var en slags lov, ellers at best mulig diskusjon var gjort.

Rebbbåten var før 1900 mesten ikke brukt herappe. Hos oss

Hundekmann Budek var den fjerde same før 1890 ara hadde en objekt som han skulle med for å hjelpe fisk og levere malvær på avstående steder. Hund spissmal 2 hanner imm.

Snirpenob

Såvidt en vil var Nils Kinnare
forvistig same som kjøpte nol og morslede
den selv opp. Da han var heldig, var det
fleire som gikk over til denne nol. Jeg
trodde forvisting at han var den første i Finnmark
som fikk sitt snirpenob.

Hannen var dyktige og insiktsfulle folk.
Vidå lese gamle skrifter var de flinke bokbogger.
Endel var amb. kommisjon fra Finnlendingane,
men da før denne innvandring skreiv om
kunstegning.

Det finnes mye av Erik Blodahss
fiske sitt skilleggelse europe om en ikke
sitter, muligens dette kan være iindusert?

Da de muligens vil sende ut spørrekjema
vit disse bli korte tilrettelagte.

Hjørn av dette kan brukes.

Helen
Georg Johansen